

Televisio- ja radio-ohjelmien siirtovelvoite

1 Yleistä

Televisio- ja radio-ohjelmien siirtovelvoite eli niin kutsuttu must carry -velvoite tarkoittaa sitä, että verkkopalvelua kaapelitelevisioverkossa tarjoava teleyritys tai yhteisantennijärjestelmän ylläpitäjä (esim. asunto-osakeyhtiö) on velvollinen välittämään verkossaan tiettyjen valtakunnallisten yleiskanavien ohjelmia. Siirtovelvoitteen tavoitteena on varmistaa yhteiskunnallisesti merkittävien kanavien saatavuus myös kaapeliverkoissa.¹ Sääntelyllä halutaan varmistaa sananvapauden liittyvä oikeus ottaa vastaan viestejä ja näin antaa katsojille edellytykset moniarvoiselle viestinnälle ja vapaalle mielipiteenmuodostukselle.

Siirtovelvoitesääntely perustuu tietoyhteiskuntakaaren (jäljempänä TYK) 227 §:ään. TYK 227 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohta ovat voimassa 31 päivään joulukuuta 2016 (TYK 351 §), minkä vuoksi siirtovelvoitteen tarpeellisuus ja laajuus on tullut uudelleen arvioitavaksi erityisesti kaupallisten valtakunnallisten yleispalvelukanavien siirron osalta (TYK 227 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohta).

2 Säädösperusta

EU:n yleispalveludirektiivin (2002/22/EY) 31 artiklassa säädetään jäsenvaltioiden oikeudesta asettaa tiettyjen radio- ja televisiolähetyskanavien sekä radio- ja televisiopalvelujen välittämistä koskevia kohutuullisia siirtovelvollisuuksia sähköisiä viestintäverkkoja tarjoaville yrityksille. Tällaisia velvollisuuksia voidaan asettaa ainoastaan, jos se on välttämätöntä selkeästi määriteltyjen yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Direktiivissä edellytetään lisäksi, että velvoitteet ovat oikeasuhteisia ja avoimia ja niiden tarpeellisuutta ja laajuutta tarkastellaan säännöllisin väliajoin uudelleen.

Yleispalveludirektiivi on yksi EU:n niin kutsutuista sähköisen viestinnän direktiiveistä, jotka panttiin Suomessa täytäntöön viestintämarkkinalailla (393/2003). Viestintämarkkinalaki on sittemmin kumottu tietoyhteiskuntakaarella (917/2014).

Suomessa oli ennen yleispalveludirektiivin hyväksymistä voimassa televisio- ja radiotoiminnasta annetun lain mukainen velvollisuus eräiden televisio- ja radiolähetysten jakeluun. Yleispalveludirektiivin tultua voimaan siirtovelvoitesääntelyn sisältöä ja terminologiaa tarkistettiin. Siirtovelvoitteen sisällyttämistä viestintämarkkinalain 134 §:n perusteltiin erityisesti sillä, että oikeus ottaa vastaan mahdollisimman monipuolinen ohjelmisto on sananvapauden turvaamiseksi tärkeää, ja tämän vuoksi yleispalveludirektiivin 31 artiklassa edellytetyllä tavalla yleisen edun mukaista. Viestintämarkkinalain 134 §:n tavoitteena oli saattaa laajasti yleisön saataville julkisen palvelun televisio- ja radio-ohjelmisto oheis- ja lisäpalveluineen sellaisena kuin se on määritelty Yleisradio Oy:n tehtäväksi sekä mahdollisimman monipuolinen televisio- ja radiotoiminnan kokonaisuus, jossa julkisen palvelun ohjelmistot ja kaupallinen tarjonta täydentävät toisiaan.

Nykyisin televisio-ohjelmien siirtovelvoitteesta säädetään tietoyhteiskuntakaaren 227 §:ssä, jonka 1 momentin mukaan verkkopalvelua kaapelitelevisioverkossa tarjoava teleyritys on velvollinen siirtämään verkossa ilman korvausta: 1) Yleisradio Oy:stä annetussa laissa tarkoitetut, verkon sijaintikun-

¹ Televisiokanavista siirtovelvoitteen piiriin kuuluvat Yleisradio Oy:n julkisen palvelun televisio-ohjelmistot eli YLE TV1, YLE TV2, YLE Fem ja YLE Teema sekä vapaasti vastaanotettavat yleisen edun kanavat MTV3 ja Nelonen.

Id Versionumero

nassa vastaanotettavissa olevat julkisen palvelun televisio- ja radio-ohjelmistot ja ohjelmistoihin sisältyvää ohjelmaa varten toimitetun vapaasti vastaanotettavan aineiston sekä ohjelmistoihin liittyvät oheis- ja lisäpalvelut sellaisen televisio- ja radiotoiminnan osalta, jota harjoitetaan maanpäällisessä joukkoviestintäverkossa, 2) verkon sijaintikunnassa vastaanotettavat tietoyhteiskuntakaassa tarkoitettuun yleisen edun televisiotoimintaan kuuluvat valtakunnallisen ohjelmistoluvan nojalla lähetettävät televisio-ohjelmistot; 3) 2 kohdassa tarkoitettuihin ohjelmistoihin sisältyvää ohjelmaa varten toimitetun vapaasti vastaanotettavan aineiston, ohjelmistoihin liittyvät mainokset sekä ohjelmistoihin liittyvät oheis- ja lisäpalvelut. Pykälä vastaa asiallisesti viestintämarkkinalain 134 §:ää.

3 Perusoikeudet (sananvapaus ja omaisuudensuoja)

Televisio- ja radio-ohjelmien siirtovelvoite liittyy kiinteästi perustuslain 12 §:ssä säädetyn sananvapauden turvaamiseen, koska sananvapauteen kuuluu myös oikeus viestien vastaanottamiseen. Eriyisesti julkisen palvelun sisältöjen saatavuutta (TYK 227 §:n 1 momentin 1 kohta) on pidetty vakiintuneesti sananvapauden toteutumisen yhtenä vähimmäisedellytyksenä. Myös mahdollisimman monipuolisen vastaanottomahdollisuuden (TYK 227 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohta) on katsottu tukevan optimaalisesti sananvapautta. Toisaalta veloitteen asettaminen on yhteydessä myös perustuslain 15 §:ssä säädettyyn omaisuudensuojaan. Omaisuudensuojan rajoituksen tulee perustuslakivaliokunnan vakiintuneen tulkinnan mukaan olla hyväksyttävässä suhteessa sillä tavoiteltavaan päämäärään nähden. Siirtovelvoitesääntelyn laajuutta ja tarpeellisuutta arvioitaessa joudutaan näin ollen pohtimaan muun muassa sitä, onko siirtovelvoite edelleen siinä määrin tarpeen sananvapauden suojaamiseksi, että omaisuudensuojan rajoittaminen on perusteltua.

Viestintämarkkinalain säätämisen aikoihin (v. 2002 – 2003) siirtovelvoitteen katsottiin olevan välttämätön sen varmistamiseksi, että valtakunnalliset ohjelmistot saadaan välitettäväksi yleisölle. Etenkin suurimmissa taajamissa oli tuolloin runsaasti sellaisia alueita, joilla televisio-ohjelmistot voitiin käytännössä vastaanottaa vain kaapeliteitse, minkä vuoksi noin 40 prosentilla kotitalouksista kaapelitelevisioverkko oli televisiosignaalin jakelun välttämätön osa (HE 112/2002, s. 212). Erilaiset mahdollisuudet lähetysten vastaanottoon ovat kuitenkin lisääntyneet huomattavasti esimerkiksi laajakaistaliittymien yleistyttyä. Nykyiset laajakaistaliittymät ovat lisäksi niin kehittyneitä, että niitä voidaan yleisesti käyttää esimerkiksi liikkuvan kuvan vastaanottoon. Tämän vuoksi onkin perusteltua pohtia, onko TYK 227 §:n 1 momentin mukainen siirtovelvollisuus enää oikeassa suhteessa tavoitteeseensa nähden.

4 Yleisen edun kanavat

Viestintävirasto myöntää ohjelmistotoimiluvat TYK 26 §:n 1 momentissa tarkoitettuihin yleisen edun kanavanippuihin. Toimilupaviranomaisen on huolehdittava siitä, että yleisen edun ohjelmistotoimiluvan haltija saa käyttöönsä yleisen edun televisiotoiminnassa tarvitsemansa määrän maanpäällisen televisioverkon lähetyksiteettia.

Yleisön kannalta yleisen edun kanavissa on se etu, että lähetyksiä voi vastaanottaa valtakunnallisesti lukuun ottamatta Ahvenanmaan maakuntaa, lähetykset sisältävät päivittäin suomen- tai ruotsinkielisiä ohjelmia ja lähetyksiin sisältyy TYK 211 §:ssä tarkoitettut ääni- ja tekstityspalvelut. Tv-yhtiöille yleisen edun ohjelmistotoimilupa antaa puolestaan tavallisiin toimilupiin verrattuna muun muassa sen edun, että teleyrityksillä on TYK 227 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdan mukainen siirtovelvoite jakaa nämä kanavat kaapelitelevisioverkoissaan ilman korvausta. Yleisen edun kanavia koskeva siirtovelvoite on voimassa ainoastaan vuoden 2016 loppuun.

Viestintävirasto on vuoden 2016 alkupuolella julistanut haettaviksi ohjelmistotoimiluvat lupakaudelle 10.1.2017 – 10.1.2027 TYK 23 §:n mukaiseen digitaaliseen televisio- ja radiotoimintaan sekä TYK 26 §:n mukaiseen yleisen edun televisiotoimintaan maanpäällisessä joukkoviestinverkossa. Televisiotoi-

Id Versionumero

Liikenne- ja viestintäministeriö	Käyntiosoite Eteläesplanadi 16 (kirjaamo) Helsinki	Postiosoite PL 31 00023 Valtioneuvosto	Puhelin 029516001	www.lvm.fi etunimi.sukunimi@lvm.fi kirjaamo@lvm.fi
----------------------------------	---	--	----------------------	--

mijoille on tärkeää saada tietää siirtovelvoitteen voimassaolon mahdollisesta jatkamisesta ennen ohjelmistotoimilupien hakuajan päättymistä.

5 Ohjelmistojen saattaminen näkö- ja kuulorajoitteisten saataville

TYK 211 §:ssä säädetään ääni- ja tekstityspalveluita koskevista velvoitteista. Pykälän 2 momentin mukaan ääni- ja tekstityspalvelu on liitettävä Yleisradio Oy:n ohjelmistoihin sekä yleisen edun televisiotoimintaan kuuluviin ohjelmistoihin. Velvoitteet ovat tarpeen näkö- ja kuulorajoitteisten sananvauteen sisältyvän oikeuden ottaa vastaan viestejä turvaamiseksi. Ääni- ja tekstityspalveluista hyötyvät myös muut ryhmät, kuten ikääntyvät sekä maahanmuuttajat. Koska ääni- ja tekstitysvelvoitteet on asetettu ainoastaan Ylen ohjelmistoille ja yleisen edun televisiotoimintaan kuuluville ohjelmistoille, voi yleisen edun kanavien siirtovelvoitteen päättymisen vaikuttaa myös näiden palveluiden saatavuuteen.

6 Siirtovelvoitteeseen liittyvät tekijänoikeuskysymykset

Tekijänoikeuslain (404/1961) 25 i §:n (*Jakeluvelvoitteen alaisen ohjelmien edelleen lähettäminen*) 2 momentin mukaan tekijällä on oikeus saada edelleen lähettäjältä korvaus edelleen lähettämisestä, jollei edelleen lähettäjä näytä toteen, että korvaus on jo maksettu lähetysoikeuksien hankinnan yhteydessä. Mikäli lähettäjäyritys ei ole maksanut suoraan oikeudenhaltijoille korvausta edelleen lähettämisestä, korvaus voidaan maksaa ainoastaan opetus- ja kulttuuriministeriön hyväksymän, lukuisia teosten tekijöitä Suomessa edustavan järjestön (tällä hetkellä Kopiosto ry) välityksellä. Jollei korvausta vaadita todisteellisesti kolmen vuoden kuluessa sen vuoden päättymisestä, jona oikeus korvaukseen on syntynyt, oikeus korvaukseen raukeaa.

Vuodesta 2006 vuoteen 2015 tekijöillä ei ollut oikeutta korvaukseen tekijänoikeuslain 25 i §:ssä tarkoitetusta edelleen lähettämisestä. Ennen lainmuutosta (821/2005) korvausoikeudesta oli säädetty kyseisen pykälän 2 momentissa. Eduskunnan perustuslakivaliokunta edellytti kuitenkin lausunnossaan PeVL 7/2005 vp, että tekijänoikeuslain 25 i §:n 2 momentin säännökset tekijän oikeudesta korvaukseen siirtovelvoitteen alaisesta edelleen lähettämisestä tulee poistaa. Valiokunta katsoi, että säännös teleyrityksen velvollisuudesta maksaa tekijälle korvausta lailla säädetyn velvollisuuden (siirtovelvoite) täyttämistä ei ole perustuslaissa turvattu omaisuudensuojan näkökulmasta oikeasuhtaista. Euroopan komissio antoi Suomelle asiasta virallisen huomautuksen helmikuussa 2014. Komissio katsoi, ettei Suomi ole noudattanut EU:n lainsäädännön mukaisia velvoitteita. Tietoyhteiskuntadirektiivin (2001/29/EY) 3 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on säädettävä tekijän yksinoikeudesta sallia tai kieltää teostensa langallinen tai langaton välittäminen yleisölle. Vuokraus- ja lainausdirektiivin 8 artiklan 2 kohta asettaa puolestaan jäsenvaltioille velvollisuuden säätää tuottajien ja esittävien taiteilijoiden oikeudesta kohtuulliseen korvaukseen, jos kaupallisessa tarkoituksessa julkaistua äänitettä tai sen kopiota käytetään vapaasti etenevien radioaaltojen välityksellä tapahtuvaan yleisradiointiin tai mihin tahansa välittämiseen yleisölle. Maissa, joissa televisio-ohjelmien siirtovelvoite on voimassa, ohjelmien siirtämisestä on yleensä sovittu teleyritysten ja oikeudenhaltijoiden välillä ja korvauksia on maksettu ja tilitetty oikeudenhaltijoille (esim. Ruotsissa ja Tanskassa).

Suomi ilmoitti huhtikuussa 2014 komissiolle palauttavansa tekijöille korvausoikeuden siirtovelvoitteen alaisesta edelleen lähettämistä. Tässä yhteydessä Suomi ilmoitti komissiolle, että tekijöille ei voida kuitenkaan säätää yksinoikeutta edelleen lähettämiseen, sillä tämä olisi perustuslakivaliokunnan tulokinnan vastaista. Suomen hallitus arvioi tuolloin, että Suomi häviäisi oikeudenkäynnin, mikäli komissio päätyisi nostamaan kanteen Suomea vastaan Euroopan unionin tuomioistuimessa.

Tekijänoikeuslain 25 i §:n 2 momenttia koskeva lakimuutos tuli voimaan 1.6.2015. Säännöstä ei voi soveltaa taannehtivasti (lain 608/2015 voimaantulosäännös).

Id Versionumero

Liikenne- ja viestintäministeriö	Käyntiosoite Eteläesplanadi 16 (kirjaamo) Helsinki	Postiosoite PL 31 00023 Valtioneuvosto	Puhelin 029516001	www.lvm.fi etunimi.sukunimi@lvm.fi kirjaamo@lvm.fi
----------------------------------	---	--	----------------------	--

7 Verkkoneutraliteetti

Siirtovelvoitesääntelyä on tarpeen arvioida myös verkon neutraliteetin periaatteen näkökulmasta ja siinä erityisesti 30.4.2016 alkaen Suomessa suoraan sovellettavan uuden EU-sääntelyn johdosta. EU:ssa hyväksyttiin marraskuussa 2015 verkon neutraliteettia koskeva asetus (EU) 2015/2120, jonka tarkemmat soveltamisohteet ovat parhaillaan valmistella EU:n viestintävirastojen yhteistyöelimestä BEREC:ssä. Asetuksessa säädetään tiukasta verkon neutraliteetin periaatteesta, jonka mukaan internetliittymän kaikkea liikennettä on lähtökohtaisesti kohdeltava tasapuolisesti. Liikenteenhallintatoimenpiteet ovat sallittuja vain tietyin tarkasti määritellyin perusteluin.

Alustavasti voidaan arvioida, että asetus mahdollistaisi radiokanaville osoitettavan laajan priorisoinnin, mikäli priorisointi perustuisi EU-oikeuden mukaisessa kansalliseen lainsäädäntöön tai sellaisen nojalla annettuun viranomaispäätökseen tai tuomioistuimen ratkaisuun. TYK:n nojalla myönnettyjen teletoinnin verkkotoimilupien voitaisiin katsoa sisältyvän edellä mainittuihin viranomaispäätöksiin.

Asetuksessa säädetään myös erikseen ns. erityistä palvelunlaatua vaativista palveluista tai sovelluksista. Artiklan tavoitteena on turvata sellaisten sähköisen viestinnän palvelujen tarjonta, jotka ovat muita kuin tavallisia internetyhteyspalveluja ja joiden osalta tarvitaan (viranomaisen objektiivisen arviota mukaan) erityisiä laatutasoja. Tällaisia erityisiä laadun tasoja on katsottu tarpeelliseksi esimerkiksi joissakin yleisen edun mukaisissa palveluissa tai joissakin uusissa laitteiden välisen viestinnän palveluissa. Tällaisten palvelujen tarjonta ei kuitenkaan saa heikentää loppukäyttäjien internetyhteyspalvelujen saatavuutta tai yleistä laatua.

8 Näkemyksiä

Hallituksen normien purkamista ja säädösten sujuvoittamista koskevaan kärkihankkeeseen liittyen (Hallitusohjelma 2015 – 2019/8) liikenne- ja viestintäministeriö on saanut viestinnän alan sidosryhmittä lukuisia sääntelyn keventämisehdotuksia. Tässä yhteydessä on noussut esiin myös TYK 227 §:n mukainen siirtovelvoitesääntely. Useat sidosryhmät ovat ehdottaneet kyseisen säännöksen poistamista osittain tai kokonaan erityisesti siitä syystä, että kuluttajilla on nykyisin lukuisia vaihtoehtoja vastaanottaa tv-lähetyksiä. Säännöksen poistamista on perusteltu lisäksi sillä, että nykyinen siirtovelvoitesäännös ei ole teknologianeutraali ja on siitä syystä vanhentunut.

Osa sidosryhmistä on puolestaan sitä mieltä, että siirtovelvoitesääntely on edelleen tarpeen myös yleisen edun kanavien osalta. Kantaa on perusteltu muun muassa sillä, että siirtovelvoitteen jatkuminen helpottaisi yleisen edun kanavaksi hakeutumista antennitelevisioverkossa. Joillakin toimijoilla on myös huoli siitä, että jos kaupallisilla televisioyhtiöillä ei olisi enää siirtovelvoitteen tuomaa kannustetta 100 prosentin väestöpeiton antennijakeluun, ne hankkisivat kanavilleen enintään 90 prosentin jakelun. Osa väestöstä saattaisi tällöin jäädä kokonaan ilman kaupallisten tv-kanavien maanpäällistä jakelua.

Siirtovelvoitesääntelyn arvioinnissa on lisäksi otettava huomioon, että jos yleisen edun kanavien siirtovelvoite päättyy, ei asunto-osakeyhtiön, jossa tv-kanavat jaetaan yhteisantennijärjestelmän avulla asuntoihin, käytännössä tarvitsisi välittää asukkailleen kaupallisia yleisen edun kanavia, jos kyseisen taloyhtiön yhtiökokous niin päättää.

9 Johtopäätökset ja ehdotukset

EU:n yleispalveludirektiivin mukaan siirtovelvoite voidaan asettaa ainoastaan, jos se on välttämätöntä kunkin jäsenvaltion selkeästi määrittelemien yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi, ja niiden on oltava oikeasuhteisia ja avoimia. Hallituksen esityksen 13/2010 vp mukaan komission alkuperäinen tavoite oli, että siirtovelvoite koskisi ainoastaan julkisen palvelun yleisradioyhtiöiden televisiokanavia, vaikka laajentaminen kaupallisiin kanaviin on katsottu myöhemmin mahdolliseksi. Direktiiv-

Id Versionumero

Liikenne- ja viestintäministeriö	Käyntiosoite Eteläesplanadi 16 (kirjaamo) Helsinki	Postiosoite PL 31 00023 Valtioneuvosto	Puhelin 029516001	www.lvm.fi etunimi.sukunimi@lvm.fi kirjaamo@lvm.fi
----------------------------------	---	--	----------------------	--

vi edellyttääkin siirtovelvoitteiden säännöllisin väliajoin tapahtuvaa tarkastelua, minkä vuoksi yleisen edun kanavia koskeva siirtovelvoite on aikoinaan säädetty määräaikaiseksi. Väliajoin tapahtuvalla tarkastelulla pyritään siihen, että velvoitteen tarpeellisuutta pohdittaisiin säännöllisin väliajoin teknisen ja taloudellisen kehityksen valossa.

Kaupallisten yleisen edun kanavien siirtovelvoitteen päättyminen vuoden 2016 lopussa saattaisi vähentää televisiotoimijoiden halukkuutta hakea ohjelmistotoimilupaa yleisen edun televisiotoimintaan. Toisaalta ei voida varmuudella tietää, olisiko siirtovelvoitteen voimassaolon jatkaminen kuitenkin riittävä kannustin siihen, että kaupalliset televisioyhtiöt hakisivat kanavilleen yleisen edun kanavan statusta. Siirtovelvoitteen ohella hakeutumista yleisen edun kanavaksi edistää kuitenkin myös se, että yleisen edun kanavalla on tietoyhteiskuntakaareissa säädetty oikeus saada verkkotoimiluvan haltijalta lähetyskapasiteettia sellaisesta maanpäällisen televisioverkon kanavanipusta, johon ei kohdistu markkinaehtoisia taajuusmaksuja.

Yleisen edun kanavan statusta on nykyisin mahdollista hakea myös sellaiselle kanavalle, jota ei voida pitää yhteiskunnallisesti merkittävänä. Tietoyhteiskuntakaaren myötä yleisen edun kanavaksi voi hakeutua vapaasti, jolloin yleisen edun kanavaksi hakeutuminen on yksittäisen toimijan itsensä päätettävissä. Yleisen edun kanavaksi voi esimerkiksi hakeutua, vaikka kanavalla ei olisi korkeaa katsojaosuutta, eikä siten merkittävää yleisöä Suomessa. Yleisen edun kanavien siirtovelvoitteella ei voida näin ollen varmistua siitä, että eniten katsojia keräävät, yhteiskunnallisesti merkittävimmät televisio-kanavat välitettäisiin kaapelitelevisioverkossa.

Yleisen edun kanavien siirtovelvoitteen päättyminen saattaisi kuitenkin vaikuttaa yleisen edun televisiotoimintaan kuuluvien ohjelmistojen saattamiseen näkö- ja kuulorajoitteisten saataville. Tämä johtuu siitä, että ääni- ja tekstitysvelvoitteet on asetettu Ylen ohjelmistojen lisäksi ainoastaan yleisen edun kanaville (tällä hetkellä MTV3 ja Nelonen). Koska yleisen edun kanavien siirtovelvoitteen voimassaolon jatkaminen ei varmuudella kuitenkaan johtaisi siihen, että kaupalliset televisioyhtiöt hakevat kanavilleen yleisen edun kanavan statusta, selvitetään ministeriössä mahdollisuutta turvata näkö- ja kuulorajoitteisten palveluiden saatavuus muulla tavoin kuin siirtovelvoitesääntelyllä.

Viestintämarkkinalain säätämisen aikoihin (v. 2002 – 2003) siirtovelvoitteen katsottiin olevan välttämätön sen varmistamiseksi, että valtakunnalliset ohjelmistot saadaan välitettyä yleisölle (sananvapauden turvaaminen). Laajakaistaliittymät ovat kehittyneet siihen pisteeseen, että niitä voidaan yleisesti käyttää esimerkiksi liikkuvan kuvan vastaanottoon, mikä vähentää tarvetta yleisen edun kanavien siirtovelvoitteelle kaapelitelevisioverkossa. Lisäksi ohjelmistotarjontaa on runsaasti saatavilla kaapelitelevisioverkossa, mikä vähentää tarvetta turvata yksittäisten kanavien siirtämistä lainsäädännön tasolla kaapeliverkossa.

Voimassa olevaa siirtovelvoitesääntelyä on pidetty vanhentuneena ja sen on katsottu aiheuttavan teleyrityksille kohtuuttomia kustannuksia. Nykyolosuhteissa olisikin vaikea perustella siirtovelvoitteen tarpeellisuutta sananvapauden ja yleisen edun turvaamisen kannalta, sillä jakelukanavat ovat lisääntyneet, erilaisia televisiokanavia on saatavilla kaapeliverkossa runsaasti ja kaapelitalouksilla on kaapeliverkon lisäksi myös muita mahdollisuuksia ohjelmistojen vastaanottamiseen. Koska siirtovelvoitteella rajoitetaan teleyritysten omaisuudensuojaa, on rajoitukselle oltava hyväksyttävät ja tavoiteltavaan päämäärään nähden oikeasuhteiset perusteet. Tämä tarkoittaa, että on myös arvioitava mahdollisuuksia turvata näkö- ja kuulorajoitteisten palveluiden saatavuutta muilla, teleyritysten omaisuudensuojaa ja elinkeinovapautta mahdollisesti vähemmän rajoittavilla toimenpiteillä.

Id Versionumero

Liikenne- ja viestintäministeriö	Käyntiosoite Eteläesplanadi 16 (kirjaamo) Helsinki	Postiosoite PL 31 00023 Valtioneuvosto	Puhelin 029516001	www.lvm.fi etunimi.sukunimi@lvm.fi kirjaamo@lvm.fi
----------------------------------	---	--	----------------------	--

Kaupallisten yleisen edun kanavien siirtovelvoitteelle ei edellä mainituin perustein katsota olevan yleisen edun turvaamisen kannalta riittäviä perusteita, jotka olisivat yleispalveludirektiivin tarkoittamalla tavalla suhteellisuusperiaatteen mukaisia ja tarpeellisia yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

Edellä mainituilla perusteilla ehdotetaan, että

- TYK 227 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdan mukaisen yleisen edun kanavia koskevan siirtovelvoitteen voimassaoloa ei jatketa 31.12.2016 jälkeen, jolloin sen voimassaolo TYK 351 §:n mukaan päättyy
- näkö- ja kuulorajoitteisten oikeus vastaanottaa viestejä turvataan muulla tavoin kuin siirtovelvoitesääntelyllä
- TYK 227 § jää muilta osin (Yleisradio Oy:n tv- ja radio-ohjelmistot) toistaiseksi voimaan

Id Versionumero

Liikenne- ja viestintäministeriö	Käyntiosoite Eteläesplanadi 16 (kirjaamo) Helsinki	Postiosoite PL 31 00023 Valtioneuvosto	Puhelin 029516001	www.lvm.fi etunimi.sukunimi@lvm.fi kirjaamo@lvm.fi
----------------------------------	---	--	----------------------	--